

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy, soudkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudce JUDr. Ivo Pospíšila v právní věci žalobce: **O. G.**, zastoupeného Mgr. et Mgr. Markem Čechovským, advokátem se sídlem Opletalova 1417/25, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 6. 2019 č. j. OAM-122/ZA-ZA11-VL16-2019, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 19. 8. 2019, č. j. 13 Az 37/2019 - 26,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. et Mgr. Marku Čechovskému **se přiznává** odměna za zastupování ve výši **6.800 Kč**, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a její posouzení městským soudem

[1] V záhlaví označeným rozhodnutím žalovaný podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále „zákon o azylu“) shledal jako nepřipustnou žalobcovu žádost o udělení mezinárodní ochrany a řízení o žádosti podle § 25 písm. i) zákona o azylu zastavil.

[2] Rozhodnutí žalovaného napadl žalobce žalobou, kterou Městský soud v Praze v záhlaví označeným rozsudkem jako nedůvodnou zamítl.

[3] K namítané nepříznivé situaci na Ukrajině městský soud upozornil, že se jedná o izolovaný konflikt pouze na východní části Ukrajiny. Žalobce pochází z Chmelnycké oblasti, tedy ze západní části Ukrajiny, jíž se bojové operace nedotýkají. Ze správního spisu ani z tvrzení žalobce neplynou žádné konkrétní okolnosti, pro které by měl soud uzavřít, že žalobci hrozí skutečné nebezpečí vážné újmy, resp. že by se v posledních týdnech až měsících měla situace na Ukrajině výrazně zhoršit. I žalobcova tvrzení obsažená v žalobě zůstala v ryze obecné rovině. Z tvrzení žalobce nevyplývá žádná okolnost, pro kterou by bylo možné důvodně předpokládat, že by se právě o něj měla zajímat ukrajinská bezpečnostní služba (SBU) a porušovat při tom jeho základní práva a svobody. Žalobce jak v řízení o první žádosti o mezinárodní ochranu, tak i ve stávajícím řízení o opakované žádosti uváděl takřka shodné důvody pro podání žádosti (rodinný život na území ČR, problém s nohou, strach z pronásledování z politických důvodů a obava z vyšetřování od SBU, strach z povolání do armády), přičemž žalobce neuvedl žádnou konkrétní skutečnost, pro niž by bylo možno uzavřít, že došlo k podstatné změně okolností v zemi původu. Pokud jde o žalobcem předložené předvolání k výslechu, žalobce nespecifikoval, z jakého konkrétního důvodu má za to, že by mu na základě tohoto předvolání měla hrozit perzekuce ze strany ukrajinských orgánů veřejné moci. Z předloženého překladu předvolání k výslechu na policii přitom plyne, že žalobce byl předvolán jako svědek, nikoliv jako podezřelý či obviněný. Městský soud proto uzavřel, že žalovaný nepochybil, jestliže přikročil k zastavení řízení o žalobcově opakované žádosti.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[4] Proti rozsudku městského soudu podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost, se kterou spojil návrh na přiznání odkladného účinku. Ustanovený zástupce stěžovatele obě původně neodůvodněná podání stěžovatele následně k výzvě soudu dne 30. 12. 2019 doplnil. Stěžovatel namítá nesprávné právní posouzení věci a nepřezkoumatelnost rozsudku městského soudu podle § 103 odst. 1 písm. a) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

[5] Stěžovatel si byl vědom skutečnosti, že v rámci podání opakované žádosti o mezinárodní ochranu je břemeno důkazní a tvrzení na jeho straně a tato břemena také splnil. Stěžovatel v řízení před správními orgány argumentoval aktuálním článkem Human Rights Watch ze dne 19. 9. 2017, kterým prokazoval, že situace v jeho rodné oblasti je nejen stále aktuální, ale předně více eskaluje. Stěžovatel si byl vědom, že prokázání přímé hrozby by bylo poměrně složité, proto pro prokázání svého tvrzení jako důkazní prostředek navrhl provedení jeho výslechu. Nicméně tento proveden nebyl. Správní orgán v rozporu s § 3 a § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, nezjistil stav, o kterém by nebyly důvodné pochybnosti. Městský soud rozhodnutí správního orgánu pouze neoprávněně kvitoval bez značné individualizace k případu stěžovatele. Rozsudek městského soudu je tak přepjatě formalistický a postrádá řádné odůvodnění. Správní orgán, ani městský soud se rovněž nezabývaly přiměřeností napadeného správního rozhodnutí ve smyslu § 174a zákona č. 326/1999 Sb., zákona o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých dalších zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), pokud jde o jeho dopady do soukromého a rodinného života stěžovatele, byť věděly přinejmenším o přítomnosti manželky a syna stěžovatele na území České republiky.

[6] Žalovaný ve svém vyjádření ke kasační stížnosti odkázal na své rozhodnutí a odůvodnění rozsudku městského soudu, se kterým se ztotožňuje. K námitce absence posouzení přiměřenosti dopadů rozhodnutí do soukromého a rodinného života stěžovatele žalovaný uvádí, že se jedná o nepřipustnou námitku, neboť ji stěžovatel uplatnil poprvé až v řízení o kasační stížnosti. Nadto žalovaný poukazuje, že v případě zastavení řízení z důvodu nepřipustnosti žádosti o udělení mezinárodní ochrany podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu tato okolnost není předmětem posuzování a hodnocení.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[7] Kasační stížnost je včasná, podaná osobou oprávněnou a přípustná. Jednou z podmínek věcného přezkumu kasační stížnosti ve věcech mezinárodní ochrany je také její přijatelnost. Kasační stížnost je v souladu s § 104a odst. 1 s. ř. s. přijatelná, pokud svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Výkladem institutu přijatelnosti a výtčtem jejích typických kritérií se Nejvyšší správní soud zabýval např. v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb. NSS, na jehož odůvodnění pro stručnost odkazuje.

[8] S ohledem na obsah spisu a z něj vyplývající skutková zjištění Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Soud neshledal tvrzenou nepřezkoumatelnost rozsudku městského soudu ani jeho namítaný přepjatý formalismus bez individualizace odůvodnění ve vztahu k situaci stěžovatele (k tomu ostatně srov. shrnutí závěrů městského soudu v bodě [3] výše). K nepřezkoumatelnosti se Nejvyšší správní soud vyjadřoval nespočetněkrát (např. rozsudky ze dne 29. 7. 2004, č. j. 4 As 5/2003 - 52, ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005 - 44, č. 689/2005 Sb. NSS, ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004 - 73, č. 787/2006 Sb. NSS, ze dne 24. 1. 2007, č. j. 3 As 60/2006 - 46, č. 1109/2007 Sb. NSS, ze dne 19. 5. 2009, č. j. 1 Azs 20/2009 - 68, nebo ze dne 8. 12. 2009, č. j. 8 Afs 73/2007 - 111).

[9] Pokud jde o náležitosti správního rozhodnutí o zastavení řízení ve věci opakované žádosti o mezinárodní ochranu, k této otázce se vyslovil rozšířený senát v rozsudku ze dne ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011 - 96, č. 2642/2012 Sb. NSS. Podle rozšířeného senátu je správní orgán v řízení o opakované žádosti o mezinárodní ochranu povinen zkoumat „*zda žadatel neuvedl nové skutečnosti nebo zjištění týkající se důvodů pro udělení azylu nebo důvodů pro udělení doplňkové ochrany, které nebyly bez jeho vlastního zavinění předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně skončeném řízení ve věci mezinárodní ochrany. Přípustnost opakované žádosti je tak třeba posuzovat z pohledu možných nových skutečností a zjištění pro udělení jak azylu, tak udělení doplňkové ochrany.*“ Jak konstatoval již městský soud, těmto požadavkům rozhodnutí žalovaného dostalo. K otázce provedení pohovoru v případě opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany se Nejvyšší správní soud vyjádřil v rozsudku ze dne 13. 9. 2017, č. j. 6 Azs 66/2017 - 49, č. 3655/2017 Sb. NSS, přičemž shledal, že zákon o azylu nevyžaduje v případech opakovaných žádostí provedení pohovoru; ministerstvo může pohovor provést, pokud je nezbytný ke zjištění stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti. O takovou situaci se však v případě stěžovatele nejednalo.

IV. Závěr a náklady řízení

[10] S ohledem na shora předeslané Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl jako nepřijatelnou ve smyslu § 104a odst. 1 s. ř. s. Jelikož soud rozhodl bez zbytečného odkladu o kasační stížnosti, nerozhodoval již samostatně o návrhu na přiznání odkladného účinku.

[11] Výrok o náhradě nákladů řízení se při odmítnutí kasační stížnosti opírá o § 60 odst. 3, větu první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

[12] Stěžovateli byl usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 11. 2019, č. j. 1 Azs 333/2019 - 35, ustanoven zástupcem pro řízení o kasační stížnosti advokát Mgr. et Mgr. Marek Čechovský. V takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 10 ve spojení s § 120 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud přiznal zástupci stěžovatele odměnu za dva úkony právní služby (příprava a převzetí zastoupení, doplnění kasační stížnosti, včetně doplnění žádosti o odkladný účinek) podle § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). Za tarifní hodnotu se ve věcech kasačních stížností považuje částka 50.000 Kč (srov. § 9 odst. 4 advokátního tarifu). Za jeden úkon právní služby tak náleží odměna ve výši 3.100 Kč (srov. § 7 bod 3 advokátního tarifu) a náhrada hotových výdajů 300 Kč (srov. § 13 odst. 3 advokátního tarifu). Odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů tedy činí celkem 6.800 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. ledna 2020

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu